

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

๑.๔ ภูมิประเทศ ตำบลป่งไฮ เป็นพื้นที่ราบลุ่ม สภาพดินทั่วไปเป็นดินเหนียวปนทราย ป่าไม้เสื่อมโทรมตลอดพื้นที่ มีลำน้ำฮีไหลผ่านและสามารถใช้ได้ตลอดปี

๑.๕ จำนวนหมู่บ้าน ๑๘ หมู่บ้าน อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่ ดังนี้.-

หมู่ที่ ๑	บ้านป่งไฮ	หมู่ที่ ๒	บ้านท่าเชียงเครือ
หมู่ที่ ๓	บ้านหนองชัยวาน	หมู่ที่ ๔	บ้านโคกโขง
หมู่ที่ ๕	บ้านท่าไร่	หมู่ที่ ๖	บ้านโนนนามแท่ง
หมู่ที่ ๗	บ้านท่าสวรรค์	หมู่ที่ ๘	บ้านสังคมพัฒนา
หมู่ที่ ๙	บ้านดอนก่อ	หมู่ที่ ๑๐	บ้านโชคชัย
หมู่ที่ ๑๑	บ้านท่าช้าง	หมู่ที่ ๑๒	บ้านโนนตาผา
หมู่ที่ ๑๓	บ้านหนองแก่งทราย	หมู่ที่ ๑๔	บ้านท่าเชียงเครือใต้
หมู่ที่ ๑๕	บ้านหนองชัยวานใต้	หมู่ที่ ๑๖	บ้านท่าสวรรค์เหนือ
หมู่ที่ ๑๗	บ้านหนองไข่นก	หมู่ที่ ๑๘	บ้านทุ่งเจริญ

๑.๖ จำนวนครัวเรือนและประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๑๐,๔๑๙ คน แยกเป็น ชาย ๕,๒๙๕ คน หญิง ๕,๑๒๔ คน
จำนวน ครัวเรือนทั้งหมด ๒,๘๒๖ ครัวเรือน แยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้.-

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ มีทั้งหมด ๑๘ หมู่บ้าน ข้อมูล ณ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๘,๐๓๔ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๔,๙๖๐ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

๑.๖ จำนวนครัวเรือนและประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๑๐,๔๙๑ คน แยกเป็น ชาย ๕,๒๙๕ คน หญิง ๕,๑๙๖ คน
จำนวน ครัวเรือนทั้งหมด ๒,๘๒๖ ครัวเรือน แยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้.-

หมู่ที่	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนครัวเรือน
หมู่ที่ ๑ บ้านป่งไฮ	๕๐๗	๔๗๙	๙๘๖	๒๕๐
หมู่ที่ ๒ บ้านท่าเชียงเครือ	๔๖๙	๔๕๑	๙๒๐	๒๖๑
หมู่ที่ ๓ บ้านหนองชัยวาน	๓๗๒	๓๕๑	๗๒๓	๑๘๖
หมู่ที่ ๔ บ้านโคกโขง	๓๕๒	๓๕๕	๗๐๗	๑๙๖
หมู่ที่ ๕ บ้านท่าไร่	๑๘๒	๑๘๑	๓๖๓	๑๑๘
หมู่ที่ ๖ บ้านโนนหนามแท่ง	๑๗๓	๑๗๘	๓๕๑	๙๑
หมู่ที่ ๗ บ้านท่าสวรรค์	๙๕	๑๐๗	๒๐๒	๕๓
หมู่ที่ ๘ บ้านสังคมพัฒนา	๑๐๐	๙๘	๑๙๘	๕๑
หมู่ที่ ๙ บ้านดอนก่อ	๒๖๖	๒๖๙	๕๓๕	๑๕๑
หมู่ที่ ๑๐ บ้านโชคชัย	๓๓๖	๓๔๘	๖๘๔	๑๖๗
หมู่ที่ ๑๑ บ้านท่าช้าง	๔๒๖	๔๔๐	๘๖๖	๒๓๕
หมู่ที่ ๑๒ บ้านโนนตาผา	๒๑๔	๒๒๘	๔๔๒	๑๑๐
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองแก่งทราย	๒๕๙	๔๒๗	๔๑๑	๒๔๓
หมู่ที่ ๑๔ บ้านท่าเชียงเครือใต้	๓๒๖	๓๐๗	๖๓๓	๑๘๑
หมู่ที่ ๑๕ บ้านหนองชัยวานใต้	๓๑๓	๓๑๒	๖๒๕	๑๗๔
หมู่ที่ ๑๖ บ้านท่าสวรรค์เหนือ	๑๑๒	๑๒๔	๒๓๖	๖๖
หมู่ที่ ๑๗ บ้านหนองไข่นก	๑๑๒	๑๑๑	๒๒๓	๙๑
หมู่ที่ ๑๘ บ้านทุ่งเจริญ	๓๗๒	๓๖๓	๗๓๕	๒๐๒
รวม	๕,๒๙๕	๕,๑๙๖	๑๐,๔๙๑	๒,๘๒๖

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอเขกา ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนอำเภอเซกา ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ที่	ประชากร	จำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลปงไฮ (เปรียบเทียบย้อนหลัง ๔ ปี)											
		พ.ศ. ๒๕๕๗		พ.ศ. ๒๕๕๘		พ.ศ. ๒๕๕๙		พ.ศ. ๒๕๖๐		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
	ตำบลปงไฮ	๕,๒๕๕	๕,๑๕๐	๕,๒๗๔	๕,๑๔๓	๕,๒๙๐	๕,๑๔๒	๕,๒๘๐	๕,๑๕๒	๕,๒๙๕	๕,๑๙๑	๕,๒๙๑	๕,๑๙๔
	รวม	๑๐,๔๐๕		๑๐,๔๑๗		๑๐,๔๓๒		๑๐,๔๓๒		๑๐,๔๘๖		๑๐,๔๘๕	

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๒)			
ประชากร	หญิง	ชาย	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๑,๒๗๗	๑,๒๗๖	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๓,๔๒๘	๓,๒๕๗	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๕๙๐	๖๖๓	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๕,๒๙๕	๕,๑๙๖	ทั้งสิ้น ๑๐,๔๙๑ คน

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอเซกา ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๑. โรงเรียนประถมศึกษา ๕ แห่ง ได้แก่
 ๑. โรงเรียนบ้านป่งไฮราษฎร์สามัคคี
 ๒. โรงเรียนชุมชนบ้านท่าเชียงเครือ
 ๓. โรงเรียนบ้านหนองชัยวาน
 ๔. โรงเรียนบ้านหนองแก่งทราย
 ๕. โรงเรียนท่าไร่วิทยา
๒. โรงเรียนมัธยมศึกษา ๐ แห่ง คือ
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๗ แห่ง ได้แก่
 ๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่งไฮ หมู่ที่ ๑
 ๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแก่งทราย หมู่ที่ ๑๓
 ๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเวฬุวัน หมู่ที่ ๙
 ๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดศิริมงคล หมู่ที่ ๒
 ๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดธรรมาธิปไตย หมู่ที่ ๑
 ๖. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเจริญธรรม หมู่ที่ ๑๒
 ๗. ศูนย์พัฒนาเด็กหนองชัยวาน หมู่ที่ ๓
๔. โรงเรียนอนุบาล ๑ แห่ง
 ๑. โรงเรียนอนุบาลองค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ
๕. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำตำบลป่งไฮ ๑ แห่ง คือ
 ๑. ศูนย์บ้านทุ่งเจริญ หมู่ที่ ๑๘

๔.๒ สาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลของรัฐขนาด.....เตียง.....แห่ง
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๓ แห่ง
๓. สถานพยาบาลเอกชน - แห่ง
๔. ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๒ แห่ง
๕. อัตราครัวเรือนที่ใช้ส้วมรดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่ามี การป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ นั้นได้บรรจุโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิด ในแผนพัฒนาท้องถิ่นปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ เรียบร้อยแล้ว รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในองค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรป่งไฮ ได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ ทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ ได้ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- (๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- (๔) ดำเนินโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
- (๕) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป
- (๖) ดำเนินโครงการสงเคราะห์ครอบครัวผู้ยากไร้ที่ตกเกณฑ์ จปฐ.
- (๗) ดำเนินโครงการสร้างและซ่อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้ยากไร้ รายได้น้อย

ผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

- (๘) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน
- (๙) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การ

สนับสนุน

- (๑๐) จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ

๕ ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

๕.๑ การคมนาคม,การจราจร

การคมนาคมในพื้นที่ตำบลป่งไฮ เป็นถนนลูกรังระหว่างหมู่บ้าน มีถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน มีเส้นทางติดต่ออำเภอ จำนวน ๓ เส้นทาง ดังนี้-

- ถนนลาดยางสายป่งไฮ - เซกา ผ่านตำบลน้ำจั้น- ตำบลเซกา ระยะทางประมาณ ๒๕ กิโลเมตร
- ถนนลูกรังสายป่งไฮ - เซกา ผ่านตำบลหนองทุ่ม ระยะทางประมาณ ๒๕ กิโลเมตร
- ถนนลาดยางสายป่งไฮ - เซกา ผ่านตำบลท่าสะอาด ตำบลท่ากกแดง ตำบลหนองทุ่ม ตำบล

เซกา ระยะทางประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

- เส้นทางสำหรับเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านเป็นสภาพถนนลูกรัง จำนวน ๖ สาย

๕.๒ การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขเอกชน ๑ แห่ง
- มีโทรศัพท์จำนวนมากประมาณ ๑๒,๐๐๐ เครื่อง

๕.๓ การไฟฟ้า

- ทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้แต่ยังไม่ทั่วถึง
- มีไฟฟ้าสาธารณะ ไฟส่องทางมีทุกหมู่บ้านแต่ยังไม่ครอบคลุมถนนทุกสาย

๔.๔ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ/ลำห้วย	จำนวน	๑๔	สาย
- บึง/หนองและอื่นๆ	จำนวน	๒๑	แห่ง

๔.๕ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	จำนวน	๕	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๗๘	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๗	แห่ง
- บาดาล			

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๒. สภาพทางเศรษฐกิจ

๒.๑ อาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ยางพารา ทำไร่ไถ่ ทำไร่หม่อนสำปะหลัง และมีการเดินทางไปทำงานในต่างจังหวัด

๒.๒ หน่วยธุรกิจในองค์การบริหารส่วนตำบล แยกเป็น

- ร้านค้า	๖๐	แห่ง
- ปั่นหลอด	๑๓	แห่ง
- ปั่นน้ำมัน	๗	แห่ง
- โรงสี	๓๐	แห่ง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

๗.๑ การนับถือศาสนา ประชาชนตำบลป่งไฮ นับถือศาสนาพุทธ ละศาสนาคริสต์ วิถีเป็นลักษณะสังคมชนบท ยังมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ลักษณะครอบครัวใหญ่ ชุมชนยังยึดถือ ประเพณีตามฮีตสิบสองครองสิบสี่ ดังมีสถาบันองค์กรทางศาสนา จำนวน ๑๗ แห่ง และสำนักสงฆ์ ๑ แห่ง และโบสถ์คริสต์ ๑ แห่ง ดังนี้

- หมู่ ๑ วัดวัดธรรมาริปไตย	พระสงฆ์จำนวน ๖ รูป	เณร ๑ รูป
- หมู่ ๒ - วัดศรีมงคลวนาราม	พระสงฆ์จำนวน ๕ รูป	เณร ๑ รูป
- วัดป่านาสวรรค์	พระสงฆ์จำนวน ๓ รูป	แม่ชีจำนวน ๓ รูป
- หมู่ ๓ - วัดป่าไชยราม	พระสงฆ์จำนวน ๔ รูป	แม่ชีจำนวน ๓ รูป
- หมู่ ๔ วัดโขงประดิษฐ์	พระสงฆ์จำนวน ๓ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๕ วัดศรีแก้วมุงคุณ	พระสงฆ์จำนวน ๒ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๖ วัดจอมแจ้ง	พระสงฆ์จำนวน ๑ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๗ วัดถาวร	พระสงฆ์จำนวน ๒ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๘ โบสถ์คริสต์	พระสงฆ์จำนวน - รูป	แม่ชีจำนวน - รูป

- หมู่ ๙ วัดเวฬุวัน	พระสงฆ์จำนวน ๒ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- สำนักสงฆ์ชลธีวนาราม	พระสงฆ์จำนวน ๑ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๑๐ - วัดป่าโชคชัยวนาราม	พระสงฆ์จำนวน ๓ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ที่ ๑๑ - วัดป่าศรีวิไล	พระสงฆ์จำนวน ๓ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๑๒ - วัดป่าเจริญธรรม	พระสงฆ์จำนวน ๓ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๑๓ วัดป่าทรายมงคล	พระสงฆ์จำนวน ๑ รูป	แม่ชีจำนวน ๑ รูป
- วัดป่าโขงประดิษฐ์วนาราม	พระสงฆ์จำนวน ๓ รูป	แม่ชีจำนวน ๑ รูป
- หมู่ ๑๔ วัดป่าเนินแสงทอง	พระสงฆ์จำนวน ๖ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๑๕ - วัดอรัญญาโนนแดง	พระสงฆ์จำนวน ๒ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๑๖ วัดป่าแสงจันทร์	พระสงฆ์จำนวน ๑ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป
- หมู่ ๑๗ วัดดอนคูณ	พระสงฆ์จำนวน ๑ รูป	แม่ชีจำนวน - รูป

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี ได้แก่

- บุญและประเพณีที่สำคัญถือปฏิบัติสืบทอดกันเรื่อยมา
 ๑. ประเพณีสงกรานต์
 ๒. บุญพระเวศ
 ๓. บุญข้าวสาก
 ๔. บุญข้าวประดับดิน
 ๕. ประเพณีแห่เทียนพรรษา
 ๖. ประเพณีทอดผ้าป่า
 ๗. ประเพณีลอยกระทง
 ๘. บุญกฐินประจำปี
- งานประจำปีจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี
 ๑. ประเพณีบุญแข่งเรือ

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษ ได้แก่ ภูมิปัญญาการจักสานไม้ไผ่ การสานเครื่องมือจับสัตว์น้ำ ภูมิปัญญาด้านกาพย์ กลอน ภูมิปัญญาด้านการแปรรูปอาหาร เช่น การทำปลาร้า ปลาสาม หน่อไม้ดอง เป็นต้น ส่วนภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันส่วนใหญ่ใช้ภาษาอีสาน และภาษาไทบ้านท่ากกแดงเป็นบางส่วน ดังจะมีปราชญ์ชาวบ้านที่เป็นผู้สืบทอดภูมิปัญญาและถ่ายทอดต่อมายังรุ่นลูกหลาน ดังนี้

- ปราชญ์ชาวบ้าน

๑. นายการุญ เสือสา	บ้านปงไฮ	หมู่ที่ ๑	ปราชญ์ด้านประเพณีและวัฒนธรรม
๒. นายขาลี โลห์คำ	บ้านโชคชัย	หมู่ที่ ๑๐	ปราชญ์ด้านประเพณีและวัฒนธรรม
๓. นายเชื้อม จันทา	บ้านโนนตาผา	หมู่ที่ ๑๒	ปราชญ์ด้านประเพณีและวัฒนธรรม
๔. นายประยัด จิราพร	บ้านโนนตาผา	หมู่ที่ ๑๒	ปราชญ์ด้านหัตถกรรม (การจักสาน)

๕. นางกอง วงศ์ตาผา บ้านโนนตาผา หมู่ที่ ๑๒ ปราชญ์ด้านหัตถกรรม
(การจักสาน)
๖. นางหวั่น พิศคำ บ้านโนนตาผา หมู่ที่ ๑๒ ปราชญ์ด้านหัตถกรรม
(ทอผ้า)
๗. นายสนั่น คำภูษา บ้านหนองไข่นก หมู่ที่ ๑๗ ปราชญ์ด้านเกษตร
พอเพียง

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากแม่ฮู้ (อยู่นอกเขต) ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๙.๒ ป่าไม้ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปงไฮไม่มีป่าไม้

๙.๓ ภูเขา ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปงไฮไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปงไฮ ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก เป็นที่นา ไร่ สวน ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค - บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของสาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ให้ร่มรื่นสวยงาม เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

การศึกษาประเมินผลครั้งนี้ เป็นการประเมินผลระดับความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ Stufflebeam's Model มีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรในการประเมินครั้งนี้ คือ ประชากรที่มีครัวเรือนในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำการประเมิน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง จากหมู่บ้านในเขตรับผิดชอบโดยการสุ่มหมู่บ้าน (Simple Random Sampling) จำนวนร้อยละ 50 ของหมู่บ้านหรือชุมชนในเขตรับผิดชอบ การกำหนดตัวอย่าง (Sample size) ที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้หลักเกณฑ์ของ Taro Yamane (1967) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวแทนครัวเรือนที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป โดยวิธีการสุ่มหลังคาเรือนแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้การประเมินครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างและกึ่งโครงสร้าง (Structured and Semi - Structured Questionnaires) ใช้สอบถามตัวแทนครัวเรือนๆ ละ 1 คน ตามจำนวนขนาดตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น ตามแนวทางการประเมินผลความพึงพอใจการให้บริการของ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และแนวทางการประเมินความพึงพอใจของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น มีทั้งหมด 4 ประเด็น จำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้รับบริการ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้เติมคำตอบ และปลายปิดเลือกตอบ สอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) รวมจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจต่อการรับบริการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด มาตรฐานค่า 5 ระดับ จำนวน 80 ข้อ คุณภาพการให้บริการผลงานที่ปรากฏ 5 ด้าน (1) ด้านการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ จำนวน 16 ข้อ (2) ด้านการศึกษา จำนวน 16 ข้อ (3) ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 16 ข้อ (4) ด้านรายได้หรือภาษี จำนวน 16 ข้อ (5) ด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม จำนวน 16 ข้อ ครอบคลุมความพึงพอใจด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการความพึงพอใจด้านช่องทางการให้บริการ ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ความพึงพอใจด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงการให้บริการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นปลายเปิด

3.3 กระบวนการประเมินผล

3.3.1 การวางแผน

- สอบถามความต้องการของผู้บริหารในการประเมินผล
- ประชุมทีมประเมินผลเบื้องต้นเพื่อทำความเข้าใจกรอบแนวคิดการประเมินผล
- ประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจเป้าหมาย

3.3.2 การพัฒนากรอบการประเมินผล

- สร้างกรอบการประเมินผล โดยใช้แนวทางของ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และผู้ประเมินสร้างขึ้น
- พัฒนาผู้เกี่ยวข้องปรับปรุงตัวชี้วัด (Key Performance Indicators)

3.3.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.4 สรุปและรายงานผลการประเมิน

- นำเสนอผลการศึกษาและการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

นักวิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการสอบถามตัวแทนครัวเรือนที่ระบุเป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยการขอความร่วมมือจากประชาชนที่มาใช้บริการในองค์การบริหารส่วนตำบล ตอบแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผล

นักวิจัยและทีมผู้ช่วยวิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล แล้วนำมาลงรหัสวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for WINDOWS ซึ่งมีการใช้เครื่องมือทางสถิติ 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่ (f) ค่าร้อยละ (Percentage) อธิบายสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการรับบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ศึกษานำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ทางสถิติที่สำคัญหลายอย่างถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือ ซึ่งการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวสามารถอธิบายได้ ดังนี้

3.6.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) เป็นการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางที่ใช้กันมากที่สุดใช้สัญลักษณ์ $\bar{X}$ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตเป็นค่าที่หาได้ โดยนำผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมดเมื่อกำหนดให้ $X_1, X_2, X_3, \dots, X_n$ เป็นข้อมูลชุดหนึ่งมี n จำนวน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ $\bar{X}$ หาได้จาก

$$\bar{X} = \frac{X_1 + X_2 + X_3 \dots X_n}{n} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

n = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

X_i = จำนวนข้อมูลแต่ละตัว $i = 1, 2, 3, \dots, n$

หรือเขียนอย่างย่อคือ
$$\bar{X} = \frac{\sum x_i}{n}$$

3.6.2 **ฐานนิยม (Mode)** ฐานนิยมเป็นการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางอีกแบบหนึ่ง หาได้โดยการพิจารณาว่า ข้อมูลตัวใดซ้ำกันมากที่สุด หรือมีความถี่มากที่สุด ข้อมูลตัวนั้น คือ ฐานนิยม

3.6.3 **ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปรปรวน (Standard Deviation & Variance)** การวัดการกระจายด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความแปรปรวน เป็นที่นิยมใช้กันมากที่สุด มีลักษณะคล้ายกับส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ยมาก ปรับปรุงโดยการยกกำลังสองผลต่างระหว่างคะแนนกับค่าเฉลี่ยของข้อมูลชุดนั้น แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย เราเรียกว่า ความแปรปรวน เขียนสัญลักษณ์แทนด้วย σ^2 และค่ารากที่สองของความแปรปรวน เรียกว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เขียนสัญลักษณ์แทนด้วย σ

3.7 การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 เกณฑ์การตัดสินผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความพึงพอใจ มีการแปลผลโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.7.2 เกณฑ์การตัดสินผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของผู้มีความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีการแปลผลโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

- ค่าคะแนนความพึงพอใจ ที่ระดับ 2.51– 5.00 ถือว่า มีความพึงพอใจต่อการให้บริการ

- ค่าคะแนนความพึงพอใจ ที่ระดับ 1.00 – 2.50 ถือว่า ไม่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการ

3.7.3 นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบเกณฑ์หาค่าร้อยละตามเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานราชการเพื่อกำหนดประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ มิติที่ 2 คือ มิติ

ด้านคุณภาพการให้บริการตามมติเห็นชอบของ ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต. และนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบหาค่าร้อยละจากคะแนนเต็มของแต่ละด้านเพื่อจัดระดับของความพึงพอใจได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ(ร้อยละ)	คะแนน
มากกว่า 5	มากกว่าร้อยละ 95 ขึ้นไป	10
มากกว่า 4.75	ไม่เก็ร้อยละ 95	9
มากกว่า 4.5	ไม่เก็ร้อยละ 90	8
มากกว่า 4.25	ไม่เก็ร้อยละ 85	7
มากกว่า 4	ไม่เก็ร้อยละ 80	6
มากกว่า 3.75	ไม่เก็ร้อยละ 75	5
มากกว่า 3.5	ไม่เก็ร้อยละ 70	4
มากกว่า 3.25	ไม่เก็ร้อยละ 65	3
มากกว่า 3	ไม่เก็ร้อยละ 60	2
ตั้งแต่ 2.75	ไม่เก็ร้อยละ 55	1
ต่ำกว่า 2.5	น้อยกว่าร้อยละ 50	0

3.7.4 สำหรับข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดปิดได้ทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการจัดจำแนกประเภทข้อความที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันให้อยู่ในประเภทเดียวกันจากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

3.8 การนำเสนอข้อมูล

นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลแบบตาราง และการพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งสอบถามความคิดเห็นของตัวแทนครัวเรือน ในเขตรับผิดชอบ จำนวน 410 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น เพื่อประเมินผลระดับความพึงพอใจของประชาชน ในการรับบริการในประเด็นต่อไปนี้ ระดับความพึงพอใจด้านผลการปฏิบัติงาน 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ
- 2) ด้านการศึกษา
- 3) ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 4) ด้านรายได้หรือภาษี
- 5) ด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

ซึ่งนำเสนอรายละเอียดตามลำดับและงานบริการที่ทำประเมินต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจในงานบริการด้านการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ
- ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจในงานบริการด้านการศึกษา
- ตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจในงานบริการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ตอนที่ 5 ระดับความพึงพอใจในงานบริการด้านรายได้หรือภาษี
- ตอนที่ 6 ระดับความพึงพอใจในงานบริการด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม
- ตอนที่ 7 สรุปผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ

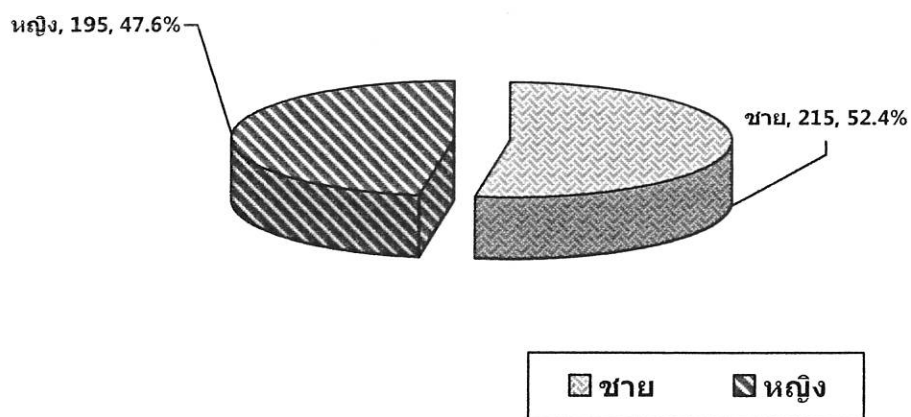
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศชาย	215	52.44
เพศหญิง	195	47.56
รวม	410	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ ในองค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 410 คน ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.44 รองลงมา คือเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 47.56

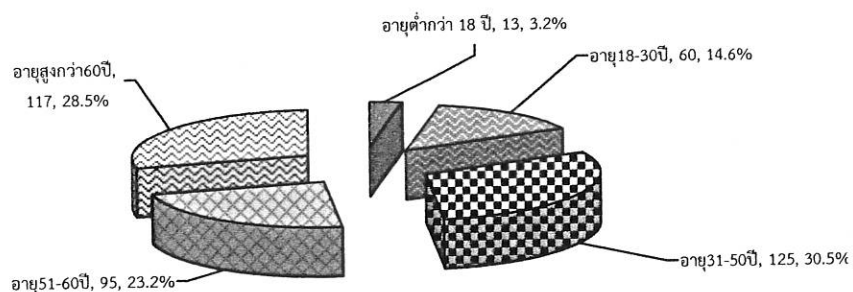
ภาพที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ

1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงอายุ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 18 ปี	13	3.17
อายุ 18 - 30 ปี	60	14.63
อายุ 31 - 50 ปี	125	30.49
อายุ 51 - 60 ปี	95	23.17
อายุสูงกว่า 60 ปี	117	28.54
รวม	410	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการในองค์การบริหารส่วนตำบลปงไฮ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 410 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 31-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.49 รองลงมาคือ อายุสูงกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.54 และต่ำสุด คือ ต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.17

☒ อายุต่ำกว่า 18 ปี
 ☒ อายุ 18-30 ปี
 ☒ อายุ 31-50 ปี
 ☒ อายุ 51-60 ปี
 ☒ อายุสูงกว่า 60 ปี

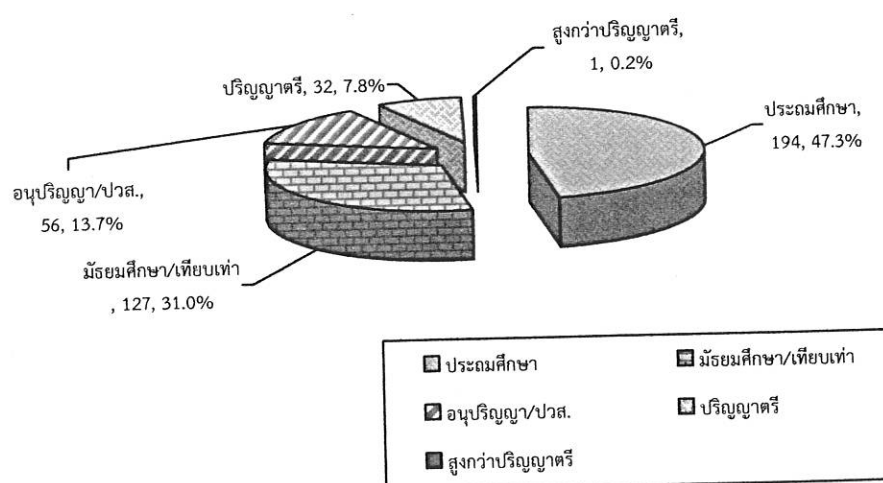
ภาพที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามช่วงอายุ

1.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	194	47.32
มัธยมศึกษา/เทียบเท่า	127	30.98
อนุปริญญา/ปวส.	56	13.66
ปริญญาตรี	32	7.80
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.24
รวม	410	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการในองค์การบริหารส่วนตำบลปงไฮ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 410 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 47.32 รองลงมา คือ การศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 30.98 และต่ำสุดคือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.24

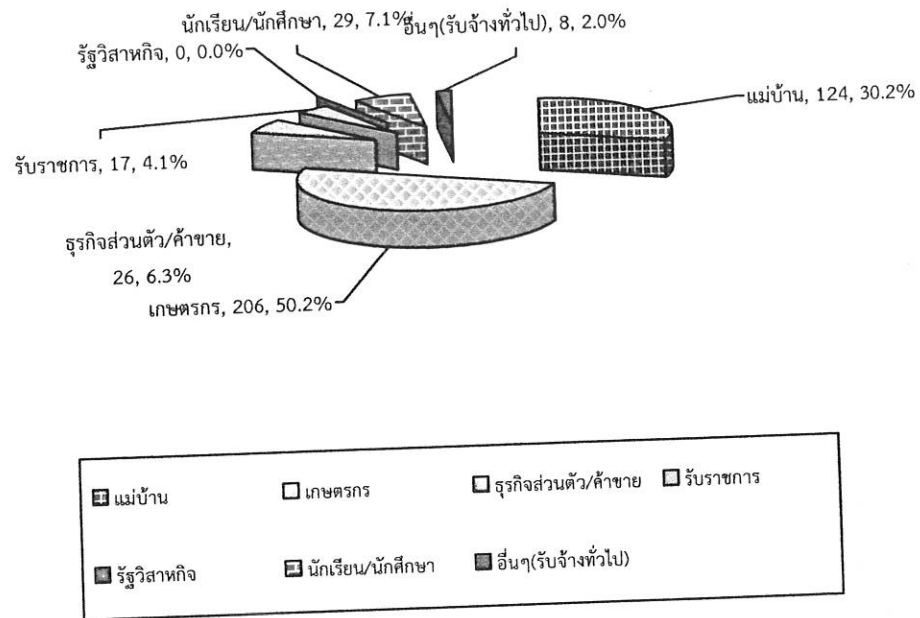
ภาพที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

1.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แม่บ้าน	124	30.24
เกษตรกร	206	50.24
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	26	6.34
รับราชการ	17	4.15
รัฐวิสาหกิจ	0	0.00
นักเรียน/นักศึกษา	29	7.07
อื่นๆ ระบุ..(รับจ้างทั่วไป)	8	1.95
รวม	410	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ ในองค์การบริหารส่วนตำบลป่งไฮ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 410 คน ส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 50.24 รองลงมาคือ อาชีพแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 30.24 และต่ำสุด คือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.00

ภาพที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามอาชีพ

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจในงานบริการด้านการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจด้านกระบวนการ และขั้นตอนการให้บริการ

ตัวชี้วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ	($\bar{x}$)	(S.D.)	ระดับ
ด้านที่ 1 ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ				
1.1 การให้บริการมีความถูกต้อง	96.40	4.82	.66	มากที่สุด
1.2 การให้บริการมีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน	95.40	4.77	.61	มากที่สุด
1.3 มีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ	94.20	4.71	.66	มากที่สุด
1.4 การให้บริการมีความพร้อมทั้งข้อมูลข่าวสาร ครบถ้วน	94.00	4.70	.75	มากที่สุด
โดยรวม	95.00	4.75	.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความพึงพอใจงานบริการด้านกระบวนการ และขั้นตอนการให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 95.00 ($\bar{x}$ = 4.75, S.D. = .42) เมื่อพิจารณาตามด้านย่อย พบว่า การให้บริการมีความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 96.40 ($\bar{x}$ = 4.82, S.D. = .66)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านช่องทางการให้บริการ

ตัวชี้วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยความ พึงพอใจร้อยละ	($\bar{x}$)	(S.D.)	ระดับ
ด้านที่ 2 ด้านช่องทางการให้บริการ				
2.1 มีช่องทางการให้บริการหลายช่องทาง	94.80	4.74	.62	มากที่สุด
2.2 มีช่องทางในการประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสาร	95.60	4.78	.55	มากที่สุด
2.3 มีช่องทางการติดต่อสอบถามและให้ คำแนะนำ	95.40	4.77	.63	มากที่สุด
2.4 มีช่องทางรับฟังข้อคิดเห็นของ ผู้รับบริการ	94.80	4.74	.64	มากที่สุด
โดยรวม	95.15	4.76	.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความพึงพอใจงานบริการด้านช่องทางการให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 95.15 ($\bar{x}$ = 4.76, S.D. = .35) เมื่อพิจารณาตาม ด้านย่อย พบว่า มีช่องทางในประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 95.60 ($\bar{x}$ = 4.78, S.D. = .55)

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

ตัวชี้วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยความ พึงพอใจร้อยละ	($\bar{x}$)	(S.D.)	ระดับ
ด้านที่ 3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ				
3.1 เจ้าหน้าที่พูดจาสุภาพอ่อนโยนดี แต่ง กายสุภาพการวางตัวเรียบร้อยเหมาะสม	94.40	4.72	.59	มากที่สุด
3.2 เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ รวดเร็ว และเอาใจใส่	94.80	4.74	.65	มากที่สุด
3.3 เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ ตอบข้อซักถามได้ อย่างชัดเจน ถูกต้องน่าเชื่อถือ	94.00	4.70	.65	มากที่สุด
3.4 มีผังลำดับขั้นตอนและระยะเวลาการ ให้บริการอย่างชัดเจน	95.60	4.78	.62	มากที่สุด
โดยรวม	94.70	4.74	.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความพึงพอใจงานบริการด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 94.70 ($\bar{x}$ = 4.74, S.D. = .35) เมื่อพิจารณาตามด้านย่อย พบว่า มีผังลำดับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 95.60 ($\bar{x}$ = 4.78, S.D. = .62)

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

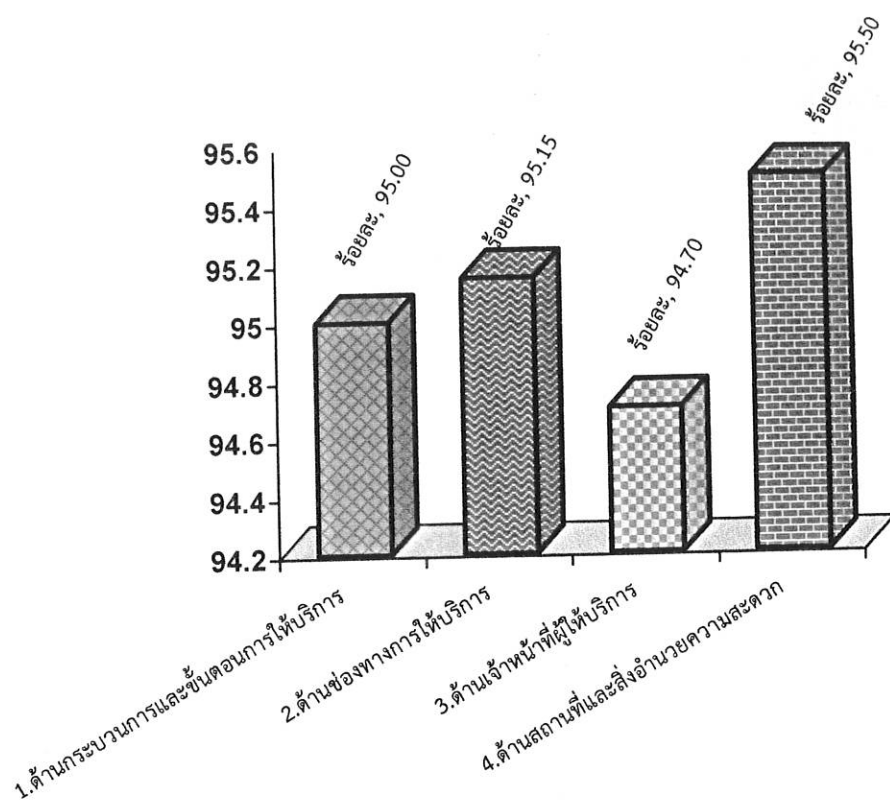
ตัวชี้วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ	($\bar{x}$)	(S.D.)	ระดับ
ด้านที่ 4 ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก				
4.1 สถานที่ให้บริการมีความสะอาด สวยงาม เอื้อต่อการให้บริการ	95.00	4.75	.67	มากที่สุด
4.2 สถานที่ให้บริการมีที่นั่ง ที่จอดรถ ให้ผู้มา ใช้บริการอย่างเพียงพอ	95.40	4.77	.57	มากที่สุด
4.3 มีเครื่องมือ/ อุปกรณ์/ ระบบในการ บริการข้อมูลสารสนเทศ	96.00	4.80	.58	มากที่สุด
4.4 มีการจัดผังการให้บริการและการใช้ อาคารไว้อย่างชัดเจน สะดวก เหมาะสม	95.60	4.78	.64	มากที่สุด
โดยรวม	95.50	4.78	.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับความพึงพอใจ งานบริการด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 95.50 ($\bar{x}$ = 4.78 , S.D. = .36) เมื่อพิจารณาตามด้านย่อย พบว่า ด้านการมีเครื่องมือ/ อุปกรณ์/ ระบบในการบริการข้อมูลสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 96.00 ($\bar{x}$ = 4.80, S.D. = .58)

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจด้านการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ ทั้ง 4 ด้าน

ตัวชี้วัดความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ	($\bar{x}$)	(S.D.)	ระดับ
1. ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ	95.00	4.75	.42	มากที่สุด
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	95.15	4.76	.35	มากที่สุด
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	94.70	4.74	.35	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	95.50	4.78	.36	มากที่สุด
โดยรวม	95.09	4.75	.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับความพึงพอใจในภาพรวมงานบริการด้านด้านการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 95.09 ($\bar{x}=4.75$, S.D. = .19) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจร้อยละ 95.50 ($\bar{x}=4.78$, S.D. = .36)

ภาพที่ 6 แสดงร้อยละความพึงพอใจในภาพรวมงานบริการด้านการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ
ทั้ง 4 ด้าน